

РЕШЕНИЕ

№ 4078

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **3888** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение № 20075632/23.03.2021 г. по НАХД № 9242/2020 г. на СРС, НО, 97 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № 669/15.05.2020 г., издадено от Директора на СДВР, с което на Й. Л. К. е наложена „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно и се моли то да бъде отменено. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. В., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. Съображения излага и в представени по делото писмени бележки.

Ответникът - Й. Л. К. – в съдебно заседание се явява лично, оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор М., която счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 29.03.2020 г., около 15.05 часа, в [населено място], Й. К. се намирал на детска площадка, находяща се в [населено място], ж.к „К. село“, зад блок 19, като седял на пейка. В условията на обявено в Република България извънредно положение с Решение от 13.03.2020г. на Народното събрание и въведена противоепидемична мярка, на основание чл. 63, ал. 1 от Закона за здравето (ЗЗ), със Заповед № РД-01-143/20.03.2020 г. и Заповед № РД-01-154/26.03.2020 г., с които е въведена забрана за посещение на паркове, детски площадки и др.

Бил съставен АУАН № 669/20г. от 29.03.2020 г., връчен лично на нарушителя.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 669/15.05.2020 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Настоящата касационна инстанция не споделя извода на СРС, че са налице предпоставките за приложение на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, тъй като посочената като нарушена противоепидемична мярка, въведена на основание чл. 63, ал. 1 от ЗЗ със Заповед № РД-01-143/20.03.2020 г. и Заповед № РД-01-154/26.03.2020 г. вече е отпаднала, тъй като цитираните две заповеди са отменени със Заповед № РД-01-263/14.05.2020 г. и прието, че е налице по-благоприятен за лицето закон, а именно Заповед № РД-01-263/14.05.2020 г., (в тази заповед е въведена забрана за посещение на детски площадки на закрити места).

Неправилно е прието, че със Заповед № РД-01-263/14.05.2020 г. министърът на здравеопазването отменил посочените заповеди и затова, предвид разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, наказателното постановление следвало да бъде отменено. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му. Ал.2 на чл. 3 от ЗАНН съответно предвижда, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В случая не е последвала по-благоприятна законова разпоредба от тази, която вече е приложена спрямо нарушителя. Със Заповед № РД-01-263/14.05.2020 г. (публикувана на сайта на МЗ), са отменени процесните актове на министъра на здравеопазването, цитирани в наказателното постановление, но това не води до отпадане на наказуемостта за извършеното деяние. Тези мерки търпят промени по време на пандемията от COVID -19, в зависимост от динамиката в страната. Но при всеки нов акт на министъра на здравеопазването, последното не води до отпадане на отговорността за неспазване на противоепидемични мерки от предходен такъв. Липсват основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като конкретното деяние не се отличава по степен на обществена опасност от обичайната за този вид нарушения и не представлява маловажен случай. Нарушението е формално и за съставомерността му не е необходимо настъпване на вредни последици. Освен това, обществените отношения, които се охраняват с разпоредбата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗ са особено значими и неспазването ѝ създава риск за живота и здравето на

неограничен кръг лица.

С оглед изхода на спора на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лв.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и са налице касационни основания за неговата отмяна.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20075632/23.03.2021 г. по НАХД № 9242/2020 г. на СРС, НО, 97 състав.

ПОТВРЪЖДАВА Наказателно постановление № 669/15.05.2020 г., издадено от Директора на СДВР, с което на Й. Л. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето.

ОСЪЖДА Й. Л. К. ,с Е. [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.